

זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

גליון העולם הזה שהופיע, השבוע, לפני 25 שנה, הביא בכתבה אכסדרים מהמדינה את סיפורם של 26 עולים חדשים מקצה מדיבריות ערב (הלכנו גם ביום וגם בילה) בשחיית רעבים וצמאים, היינו נעצרים לאכול, כשהיו בחינתו נגמרים, היינו נשכבים לישון! ●

בכתבה, ביני הפסיד קרב סופר כיצד ביקש דוד בן-גוריון למנות כבר ב-1959 את משה דיין לשרהביטחון, אבל אישיות ביטחונית מרכזית (כנראה הרמטכ"ל של אותם ימים, חיים לסקוב) התנגדה: אם יהיה דיין שרהביטחון, אני אסתלק! התוצאה: משה דיין היה לשרהביטחון, תחת הסוכנות, מדינאי בלבד, סופר על הדת, הדרישות הצעירה מביטחון, שהיו לה מחשבות שניות, בטרם היתה מוכנה לעבור את הגבול בראשיהניקה, כדי להישא לזהירות בכפר הגלילי ● בשער הגליל: קרבן מעשה הזה העולם בשכונת התיקרה, שבו נאנסה צעירה ממעברה בסביבות הרצליה באונס קבוצתי על-ידי תשעה גברים.

עגבניה חסרת קמטים

נסיעה קצרה באוטובוס

מיכלאות

אוהב עמו ישראל

הדמות הטראגית של השבוע לא היתה של עסקן שחלם לתפוס עמדה חשובה ונכשל. היה זה דווקא ח"כ זקן, שלא היו לו הרבה חלומות, ובקושי הצליח להירחק בפעם הרביעית למירכנת הכנסת.

ח"כ הרתיים הלאומיים מרדכי גורוק היה מיסכן, כי, בניגוד לפעם הקודמת, לא נתכבד גורוק לפתוח את מושב הכנסת. התברר כי ח"כ אחדות העבודה נחום ניר מבוגר ממנו בשמונה חודשים.

אך ידידיו של גורוק רצו לפייס

בעבודה, לא במעשי בדיחות וליצנות. אני קראתי רק קריאת-ביניים אחת בכנסת הראשונה: זה היה לנחום ניר, שריבר נגד דת. אמרתי לו: פה זה כנסת ישראל, לא אסיפת קוממוניסטים במוסקבה.

אני אוהב את עמי ואת כל היהודים. בעניין זה אמשך גם את פעילותי בכנסת. להאריך שם ארצנו.

חקלאות

אמור זאת בעגבניות

גבר רחבכתפיים ובעל לחיים ורודות עמד השבוע לשלוח לידיו כמה ארגוני עגבניות. אבל לפני כן

מיפקד הורים

היה החידוש שהנהיג ראש אגף-ההדרכה של צה"ל ב-1959, אלוף-מישנה רס רון (מצ' דיע, למעלה עם אורח, כוכב-הקולנוע ג'ף צ'נדלר). רון הזמין את הורי המתגייסים החדשים לבקר את בניהם במחצית תקופת הטיירות, כדי שידאו כיצד התאקלמו בניהם בצבא. רס עצמו לא נשאר טירון. אחרי תקופת-כהונה כראש פיקוד הגדנ"ע, עבר לחיים האזרחיים. בהם עסק, בזה אחר זה, בסרטים, באירגון מיפלגה (ד"ש) ובפחם, בו הוא עוסק כיום, כמנכ"ל חברת הפחם הלאומית, המביאה פחם לחברת החשמל.

את הישיש בן ה-75, הם ערכו לו מסיבה מיוחדת. בעל ההופעה האלגנטית, נורוק, כתב הנווד, בגלל טיוליו הרבים לחו"ל, היה נרגש. הוא הביא למסיבה את אשתו הצעירה, המקפידה לסדר את גבותיה ללא שמרנות רחית מיוחדת.

סיפר מרדכי גורוק, באותה הזדמנות, לכתב העולם הזה: "פעילותי לא התחילה מהיום. אני איש רבי-פעלים ומעשים. כבר בימי מלחמת-העולם הראשונה יצאתי עם אחי לגולה, בזמן גירוש פולין.

אחרי המלחמה נבחרתי ארבע פעמים ברציפות לממשלת לטביה. כוחי תמיד היה רב. בשנת 1927 הנהגתי את סיעות המיעוטים והסוציאלי-דמוקרטים בסיים (הכנסת) בריגה, והרכבתי ממשלה. אולם המיעוטים פחדו לשלוט ונאלצתי לוותר על ראשות הממשלה.

אף פעם לא זנחתי את אחיי היהודים, ותמיד עשיתי הרבה למענם. אני הייתי בין מייסדי הקונגרס היהודי העולמי. את עיקר תפקידי אני רואה

מכתבים

ההברל הקטן

ניקוסיה זה לא פאריס. ערבי זה לא יהודי וצרפת זה לא ישראל.

קצת מגזים ח"כ ראושה, הגיבור מניקוסיה, המשווה את עצמו ללוראן פאביס, ראש-ממשלת צרפת, ממוצא יהודי (העולם הזה 5.12).

אומנם, מבחינה מתמטית, הרברים שלו אולי די סבירים — אם ליהודים, שהם בערך איוה אחוז אחד מאוכל לוסית צרפת, יש ראש-ממשלה בפאר ריס, למה בעצם לא יהיה לערבים אחד כזה בירושלים, כשהם, בכל זאת, 17% מתושבי הארץ?

אבל מה, כפי שהצפתים אומרים, יחי ההברל הקטן, ויש לי הצעה: ברגע שהערבים בארץ יהיו רק אחוז אחד באוכלוסיה, כמו שהיהודים בצרפת, אני מסכימה שכל האופציות תהיינה פתוחות, שעבר-אלוהאב דראושה יהיה סגן-שר, או אפילו שר, או, בעצם, אז כבר לא ישנה — גם ראש-ממשלה בישראל. רזנית ביטון, תל-אביב

חזן במיסגר

זה רק נקרא כאילו זה יזעני, אבל זה בסך הכל רק מתאים להלכה היהודית.

מה כואב לקורא ויינגרטן (העולם הזה 5.12), שהוא מרעיש עולמות על ההודעה שהוא גילה בבית-כנסת צנאי כנגד קניית תפילין ומוזות שנתכו על-ידי ערבים נכו שהניסוח של ההודעה נראה, בקריאה ראשונה, גיועני ואנטי-ערבי, אבל לגופו של עניין, יש פה בסך הכל עניין של ההלכה שלנו, והדין הוא — ואין לי ספר שולחן ערוך לפני, כרגע, כדי לבטא את זה בדיוק — שסופר סת"ם צריך שיהיה יהודי, בעל תכונות מוגדרות מאוד.

האם היה ויינגרטן מתרגש לוא היה רואה במיסגר מוסלמי הודעה המבקשת להימנע מהעסקת חזן יהודי בחור מר אוני בצריחי המיסגרים, למרות שלח נזים יהודיים יש קולות לגמרי לא רעים? שמואל גרוס, בני-ברק

בלונדון זה אחרת

הנסיכה דיאנה אינה קוראת. כנראה, את העולם הזה. ייתכן שזה ההסבר מדוע היא

דיאנה

כל התיסרוקות ארוכות

האנגליים. וכך אמר ריצ'ארד דלטון, הספר האישי של הנסיכה: לא הייתי ממליץ לחקות כל תיסרוקות שאני עושה לנסיכה. תיסרוקות-הכתר אינה מומלצת לבחורה שהולכת לסופרמרקט!

עוד פסוק לפסוקו

אילו היתה הטלוויזיה נע-זרת בקוראי העולם הזה בבחירת הפסוקים לפסוקי-שלי-יום, ייתכן שהעניין ב-אצבע, המהלכת לפני חצות

סאביס

כל האופציות פתוחות

על המירקע, היה גדול יו-תר.

גם אני מבקש לתרום לפסוקו: ● "איוה עשיר — שיש לו עיניים, שיניים, ידיים, רגליים" (מידרש שמואל). חיים קצין, רמלה ● הכוונה היא, כמובן, לראשי-התיבות שמהן מורכבת המילה העשיר — עניינים, (שניניים), (יודיים), (רגליים).

דראושה

חיסלה את התיסרוקות היש-נה שלה, שהיתה קצרה ול-עניין.

אני יודעת שכאירופה ובתל-אביב האופנה האחרונה בתיסרוקות זה קצר ולעניין (העולם הזה 5.12). אבל חזרתי עכשיו מלונדון, ושם זה לא בדיוק כך. שם הצעקה האחרונה באופנת התיסרוקות היא התיסרוקות החדשה של הנסיכה דיאנה, והיא, שנתנה את הטון למיליוני בחורות

העולם הבא

על פילים וחחולים

הנה כמה סיפורים קצצרים, שנשלחו על-ידי אחד המדרש תפים הנחמדים ביותר של מדרש זה. הכוונה לזמר שימעון ישראלי. הוא מספר, למשל, על שני חתולים שחורים, שפגשו כושי ברחוב. כוא נעבור לצד השני, אמר החתול לחברו, הכושי מביא מזל בישו! ומשהו יותר משמח, שואל שימעון: מה ההברל בין פסנתר, פיל ומישפחה? עונים לו: לא יודעים. אז הוא מסביר: פסנתר אפשר להפיל, אבל פיל אי-אפשר לפסנתר. ומה עם המשפחה? שואלים אותו. ואז מתפשט חיוך רחב על פני שימעון: תודה רבה, טוב!

ר"ר ספירו, שמע מפי הרופא סיפור מעניין: לפני שנים אחדות לא בטחו כמה נכים בפעולות השיקום של ספירו והפגינו לפני משרדו. אחדים מהם הטילו לחלונו עגבניות רקובות. סוּט חייך. "אני הייתי ביניהם", גילה, "ומאז לא הפסקתי לעסוק בעגבניות!"

הוי

ברוך שלא עשני אנשה

בירושלים ביטל בית-הדין משפט העליון את הרשעתו של אדם על אי-התייצבותו לשרות צבא, מאחר שכזו-התייצבות שלו נקבע מקום מגוריו כיהודה ולא כפי שהמי קום נקרא באמת, יהודיה.